

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Dei Præsentia

Le Gaudier, Antoine

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. VI. Non satis est vt perfectè Deo simus præsentem eius præsentiam
intellectu concipere, nisi etiam nos illi vniamus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50583](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50583)

residentem, & eodem officio
fungentem ; siue prout olim
inter homines cōuersantem;
vel in cruce ipsa fixū intuea-
mur, & alloquamur familia-
riter.

CAPVT VI.

*Non satis est vt perfectè Deo si-
mus præsentes eius præsenti-
am intellectu concipere, ni-
si etiam nos illi uniamus.*

E T in eo quidem
consistit præsen-
tia Dei in nobis,
& nostra vicif-
sim præsentia co-
ram Deo ; verū si nihil
vtrique præterea vel inesset,
vel adueniret, tantū certè no-
bis

bis faciendum nō esset, quod nos Deo, & Deus nobis rebusque omnibus alijs præsens sit. Est igitur huiusce præsentiæ præstantissima forma & perfectio, illa non Physica sed Moralis, quæ eam ipsam consequitur inter Deum & nos admirabilis vnio: nec enim modo quodam mortuo Deus & creatura sibi mutuam præsentiæ exhibent, sed cum ingenti in se inuicem pondere inclinationis, vt vnus alterum se toto complectatur. Nā si materiæ & formæ tanta inclinatio in se inuicem insita est ab ipso naturæ authore Deo, huic, vt sese tradendo materiæ illam perficiat, illi vt formam recipiendo perficia-

tur ad bonum vniuersi; quantum vim inesse putandum est Deo ipsi, vt sese creaturæ suæ præcipue rationali tradendo eam perficiat, & ipsi creaturæ desiderium, vt Deum non vno, sed tot tantisque vinculis sese vnire penitus ei volentem in se recipiat ad laudem & gloriam, atque adeo bonum æternæ illius maiestatis? Cum enim omnia propter seipsū atq; bonitatem suam fecerit, & eam suam bonitatem infinito ac verè diuino amore prosequatur; cui obsecro dubium esse potest, quin maxime etiam desideret creaturas perficere, & infinito amoris pondere feratur, vt rationales similitudinis illius suæ ac bonitatis

nitatis longè alijs omnibus
 creaturis capaciores sibi v-
 niat, ac denique ijs etiã ipsis
 maximũ quoddam desiderij
 pondus indiderit, vt in ipsum
 ferantur, in cuius participa-
 tione communioneq; totum
 suum bonum, perfectionem-
 que sitam esse sentiunt. *Verè*
enim fecisti nos Domine ad te,
& inquietum est cor nostrum,
donec requiescat in te: & quo-
 modo possumus requiescere
 in te, nisi eo pondere, quod
 nobis dedisti, ad te pertracti,
 tibiq; adhæretes cõplectamur
 te totis viribus nostris, intel-
 lectu præcipuè & volũtate? Si-
 cut igitur immensus Deus nõ
 tantũ vbique est iustus, vbi-
 que bonus, vbique sapiens,

Aug. I
 Conf.
 c. I.

vbi-

vbique omnipotens, vbique
sanctus, vbique intelligens,
vbique amans, sed etiam vbi-
que est in omnibus creaturis
per intellectum & voluntatē
operans, & per suas operatio-
nes seipsum, suasque omnes
perfectiones iisdem immer-
gens, communicans, & velu-
ti mancipans, & sic eas perfici-
ens; ita creatura rationalis
cui datum est posse intellectu,
& volūtate Deum complecti,
sic se ei præsentem exhibere
debet, vt secundum eam quā
ab eo habet dependentiam,
inclinationem & pondus in-
telligendo, & amando se ei
quā poterit perfectissimè, &
quibuscumq; valebit opera-
tionum vinculis vniat & a-
strin-

stringat. Hic vero complexus quò perfectior, eò etiam presentia maior quodammodo esse dicitur. S. Aug. *Deus*, inquit, *totus adesse rebus omnibus potest, & singulis totus: quamvis in quibus habitat, habeant eum pro suae capacitatis diversitate, alij amplius, alij minus, quos ipse sibi dilectissimum templum gratiae suae & bonitatis edificat.* Et ibid. *Vnde in omnibus sanctis sunt alij sanctiores, nisi abundantius habendo habitatorem Deum?* Hæc ille. Nec verò unius generis est vniò hæc, sed prout variæ sunt Dei operationes, quibus non tantum presentiam suam testatur, sed sese & suas illis perfectiones unit, & propter

quas

Epist.
ad
Dardanum.

quas varios respectus & titulos admittit; ita varię sunt hominis operationes, quibus ad Deum ipsum adeo se inclinātem accedit, eumque vicissim complectitur, quas iam enumerare opere pretiū erit: hoc illis enim constabit, quā varijs modis sese possit homo Deo presentem exhibere & vnire.

CAPVT VII.

Quibus modis nos Deo presenti vnire possimus.

PRIMUM ergo Dei ad creaturas accessus est per creationem, per quam Deus creaturę suę quę antea nihil